

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Notæ In Notas Willelmi Wendrockii Ad Ludovici Montaltii
Litteras, Et In Disquisitiones Pauli Irenæi Inustæ**

Fabri, Honoré

Coloniæ, 1659

Nota II. Ecclesiæ leges desuetudine abrogari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39536

confessionem publicam persuadere velim, quam à vo-
bis, Censuræ Sorbonicæ, Episcoporum Decreta,
Constitutiones deinùm Apostolicæ extorquere ha-
ctenus non potuerunt. Vnum tamen rogo, aut sal-
tem moneo, ut cum de aliquo pñcto Juris Canonici
vobis disputandum erit, Lexicon saltem & vocabulo-
rum indicem consulatis, ne artis terminos & prima
rudimenta ignoretis, & quispiam severus Canonista
tritum illud occinat, ne sutor ultrà crepidam. Escoba-
rio etiam fœdè imponis. Ab Apologista ita hujus ca-
lumniæ convictus es, ut vel mutire vel hiscere pudeat;
Bonacinaim & alios ab Apologista citatos, * quos per
contemptum, leguleios vocas, scilicet Bartolum,
Ambrofium, Farinacium, Peregrinum, Genuensem,
Cajetanum, Probum, Ancaranum, Immolam, Sua-
rez, Menochium, Julium Clarum, Covarruviam,
Mascardum, Gutierez, immò Clementem VIII. tam
graves, & tanto numero auctores, nullius auctorita-
tis homines esse dicis; ut iis nescio quem Menagium
inter auctores classicos innominatum opponas, &
Mosaïca præcepta nobis obtrudas. Et hæc dicere, hæc
scribere non vereris? O tempora! ô mores! est ta-
men quodd tibi faciliùs ignoscatur, qui stylum dum-
taxat & latinitatem primariis hujus sectæ mystagogis
non gratis quidem, sed pretio locasti.

N O T A I I.

Ecclesiæ leges desuetudine abrogari.

DE legibus humanis, Civilibus, & Ecclesiasticis,
quæstio est: quas desuetudine abrogari, nemo
sapiens, nemo doctus, nemo, qui rem intelligat, ne-
get. † De antiquis pœnis, quibus blasphemii olim

* Pag. 131. † Pag. 131.

subjiciebantur, litem Filiutio moves; quod scriptum reliquerit, omnes illas in usu amplius non esse. Quis hoc negat? quis non videt? experimento vestro facilè probarem, qui blasphemas illas voces toties fudistis, aliqua Dei præcepta sunt impossibilia: *Christus pro salute dunitaxat prædestinatōrum mortuus est:* non tamen blasphemorum pœnas tulistis. Hic quoque Mascarenham perstringis, eò quod dixerit, Sacerdotem nullius reum' lethalis noxæ, si res ita postulet, rem sacram facere posse; quod sanè, inquis, antiquæ severitati aditum obseperavit. Arnaldi causam peroras, qui & pœnitentiam publicam reducere, & fideles à sacro convivio, in quo Christus sumitur, per multos etiam annos removere conatur. Hujusmodi Reformatores Ecclesiæ semper suspecti fuerunt. cum vel hoc nomine, sectarii omnes errores suos invexerint; nomen etiamnum prætentis, ut ajunt, Reformati relictum est. Vnum tamen tecum sentio, antiquorum Canonum usum adversus hæreticos restituendum videri, in Gallia præsertim, in qua majores nostri tanto conservandæ religionis & fidei zelo tenebantur; ne Janseniana hæresis ulterius serpat. Sed optandum id potius, quam sperandum. Ita enim præsentium temporum fors tulit. Exordius Deus, ut manum ipse operi admoveare dignetur.

II. A. G. O. N.

Differ-